

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در روز دوشنبه
۳/۱۲/۱۳۵۷
بازگشتی فرستاده
امیرالایه

۱۱.۷۷۷۷

بسم الله مبارك آية الله العظمى طالق دامت برکاته

محرمانه
مرفوعه
۱۳۵۷/۱۲/۳

ضمن تقدیم نهایت ارادت، احوالاً شاه فزای خستگین فرماندهی یک توطئه
و کشتار را با کمک افسران و افراد مزدور طرفدارش عمده دار میباشند
و امید زیاد بعملی شدن آن و قدرت نمای خود به غرب و بازگشت بایران
دارد
- حقیر روزگه شده در یکی از اتوبوس های ده ریایی خط سراسری - - - پست

سیرانته نشسته بودم و متوجه شدم راننده به دوستش که در میان راه کوار
اتوبوس نه میفت: (چند روز است وقتی صبح ها برای تحویل گرفتن
اتوبوس به پارکینگ شرکت واحد مراجعه میکنم سیدینه بیرومانین را از قم میاورا!!
گویا شما در ساعات حکومت نظامی از این اتوبوس ها برای نقل و

انتقال افرادی «منحوص» بشهر قم استفاده میکرد و با این وسیله مردم هم
مشکوک نمیشوند.) واضح است رهبر عالیقدر در تهران با وجود کثرت
جمعیت و حضور تعداد زیادی خبرنگار خارجی مورد تهاجم این مزدوران
احوالاً سادگمی واقع نخواهند شد و من در شهر قم اینکار چندان
نخواهد بود و بعد هم مسئولان امور و ارتش گناه را به گردن حزب به
اصطلاح مخالف خوابیده گذاشت و بقیه ماجرا - - - حقیر آرزو میکنم که حضرت
نماینده اعظم و رهبر عالیقدر زمان طولانی تری در تهران بسر ببرند. انشاء الله
باقی اقرائات ثابت علی حقیر